

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 310. Quid sit concubinatus, quo jure prohibitus, quæ ejus pœnæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

Barb. in cit. c. Clerici. Pirh. n. 72. Wiestn. h. t. n. 80. in fine. Secundò: non nisi ob Sodomiam perfectam. Azor. q. 4. Suar. Pirh. LL. cit. Tertiò: non nisi ob Sodomiam frequentatam, seu sæpius exercitam, prout colligitur ex v. exercentes, posito in Bulla, quo nomine veniunt, qui aliquid faciunt, non semel aut iterum, sed sæpe, & quasi ex consuetudine. Azor. l. c. q. 2. Suar. l. c. n. 21. Quaranta. limit. 4. Pirh. Wiestn. LL. cit. & alii citati à Barb. in cit. c. Clerici. n. 7. & 8. Quartò: non nisi ob Sodomiam notoriam. Azor. q. 6. Pirh. l. c.

Quest. 306. Quid sit bestialitas, & quæ ejus pœnæ?

R Esp. Bestialitas, crimen affine Sodomie, est commixtio carnalis hominis cum bruto, est unius speciei, licet animalia, cum quibus committitur, sint diversæ speciei physicæ; quia continet rationem ejusdem turpitudinis. Punitur sicut & olim, morte. Exodi 22. v. 19. c. mulier. 15. q. 1. Clar. §. fornicatio. n. 27. Menoch. cit. cas. 286. n. 31. Farin. l. c. q. 148. n. 46. qui etiam testatur, bestiam simul cum homine reo comburi.

Quest. 307. Quid & quotuplex sit fornicatio?

R Esp. Fornicatio sic dicta à fornicibus, id est, locis abditis & obscuris, sub quibus scorta seu meretrices quondam Romæ habitare & prostare solebant. cit. Isidor. L. 10. orig. latè accepta significat quemcumque concubitum extra legitimum matrimonium. Accepta propriè & strictè, prout distincta ab aliis luxuriæ speciebus est concubitus soluti cum soluta, diciturque fornicatio simplex; soluti autem dicuntur, qui liberi sunt ab omni vinculo, puta, conjugii, consanguinitatis, affinitatis, sacri Ordinis, Religionis seu voti, seu illi, qui inter se liberè matrimonium contrahere possunt, Azor. cit. L. 3. c. 4. in princ. Menoch. l. c. cas. 289. n. 1. & 2. Farin. pr. crim. p. 5. q. 137. n. 6. & 7. Azor. l. c. & si committatur sæpius cum eadem, dicitur concubinatus.

Quest. 308. Fornicatio simplex an & quo jure prohibita?

1. **R** Esp. Primò: Fornicationem etiam simplicem esse mortaliter peccaminosam, Orthodoxorum nemo in dubium vocat, cujus contrarium tanquam erroneum & hereticum reprobat per Concilium Viennense, relatum in Clem. ad nostram. de heret. Gl. ibid. v. non est. Nav. man. c. 16. in pr. Farin. l. c. n. 13. Clar. §. fornicatio. n. 1. dicens esse sententiam omnium TT. adeoque nulli impunè permittitur, sed nec permitti potest. c. audite. dist. 34. c. fornicari. dist.

2. **R** Esp. Secundò: Esse jure divino positivo prohibitam, nullus quoque Orthodoxorum inficiatur, constatque satis ex Epistolis Doctoris gentium. 1. ad Thessalon. c. 4. v. 3. ubi: *Voluntas DEI est Sanctificatio vestra, ut abstinentes vos à fornicatione.* Ad Ephes. c. 5. v. 13. ubi: *Scitote, quod omnis fornicator & immundus non habet hereditatem in Regno DEI.* 1. ad Corinth. c. 6. v. 18. ubi: Fornicationem accensuit, & quidem primo loco operibus excludentibus à Regno DEI. Esse quoque prohibitam jure naturali; quia est contrabonam educationem & institutionem prolis nascituræ, & hinc secundum se & intrinsecè malam & peccatum mortale, ut docet D. Thom. 2. 2. q. 154. a. 2.

in corp. & tenet Azor. cit. c. 4. not. 4. & teste Pirh. n. 74. TT. communiter, quibus, ut ait Wiestn. h. t. n. 6. operosum omnino, sed vanum patrociniū præstitit Caramuel. Tom. 1. Fundam. Theol. 12. n. 541. dum Decreto Innoc. XI. autoritate publicato, 2. Martii, 1679. inter alias scandalosas & perniciosas in praxi propositiones reprobata fuit hæc: *Tam clarum videtur fornicationem secundum se nullam involvere malitiam, & solum esse malam, quia interdita, ut contrarium omnino rationi dissonum videatur &c.* Neque his obstat, quod DEUS Oleæ c. 1. v. 2. Prophetæ præcipiat, ut sumat uxorem fornicariam, & ex ea faciat sibi filios fornicationum; nam sensus hujus præcepti est, ut mulierem fornicariam, id est, fornicationibus deditam, non in concubinam, sed in uxorem ducat, & ex ea generet filios fornicationum, sic dictos, non quod nascituri ex fornicatione, sed quod secuturi essent exemplum matris, in fornicationes proclives, ita cum aliis interpretibus Scripturæ Cornel. à Lapide in c. 1. & 2. Oleæ apud Wiestn. h. t. n. 8. qui etiam aliam adjicit rationem, cur, tamen si fornicatio aliàs jure naturali seu intrinsecè mala sit, possit tamen hic & nunc concedi à DEO & reddi licita, nimirum quod usus ille feminei corporis sit intrinsecè malus tunc tantum, quando fit invito absoluto corporis Domino, qui est DEUS, adeoque, dum is ad illum dat facultatem, sit licitus. Neque obstat, quod mala prolis ex fornicatione nascituræ educatio (quam pro ratione attulimus) singulari sæpe parentum providentiâ ac curâ impediatur, cum naturalis illius inhonestas non fundetur in eo, quod illegitimò concubitu procreata prolis prava educatio semper sequatur, sed in pravæ educationis periculo generali, quod periculum Reipublicæ inutile & damnosum. Plures insuper rationes pro intrinsecè fornicationis malitia affert Wiestn. h. t. n. 9. & seq. quæ omnes, num efficaciter id evincant, legentibus illum examinandum relinquo. Denique jure humano quoque, ac præsertim ecclesiastico, fornicationem prohiberi, vel ex pœnis variis, constitutis per Leges & Canones, satis constat.

Quest. 309. Quenam ergo sint pœnæ statutæ fornicantibus?

R Esp. Tametsi per Leges Imperiales fornicatio non puniatur, hodie tamen in Provinciis, ut ait Wiestn. n. 12. honestatis laude florentibus, ac præsertim in Germania à Magistratu seculari committentes fornicationem simplicem Laici pœnis variis arbitrariis juxta cujusque loci statuta, vel receptam consuetudinem plecti solent, teste Haunoldo Tom. 6. de 7. & 7. tr. 2. n. 199. In foro etiam ecclesiastico Clericorum in Sacris constitutorum, præcipuè Sacerdotum fornicantium pœna est arbitraria, pro locorum ac circumstantiarum varietate mitior vel severior, puta incarceration, multa pecuniaria, suspensio ab officio, & si delictum notorium, valde scandalosum, incorrigibile, depositio, & beneficiorum privatio. Abb. in c. §. Clerici. de Judic. n. 35. Farin. l. c. q. 137. n. 16. 21. & 24. Menoch. de Arb. cas. 289. n. 10. & 11. Pirh. h. t. n. 75.

Quest. 310. Quid sit concubinatus, quo jure prohibitus, quæ ejus pœnæ?

1. **R** Esp. Primò: Concubinatus jure civili. L. 1. §. 1. ff. de Concubin. dicitur, dum quis mulierem solutam domi suæ loco uxoris retinet, & cum ea carnale commercium exercet. Jure verò Cano.

Canonico propriè est concubinarius, qui mulierem solutam sive in domo sua, sive in aliena habet, cum qua consuevit commisceri. Diaz. in *pract. Can. V. concubinar. c. 83. n. 1.* Farin. *l. c. n. 9.* unde concubinatus fornicationi simplici superaddit solam consuetudinem fornicandi cum eadem.

2. Resp. Secundo: Concubinatus non solum Jure Ecclesiastico. *Can. nemo. can. dicat. 32. q. 4.* sed & divino etiam naturali est prohibitus juxta dicta de fornicatione; materiam de concubinato & concubinariis plenè tractatam vide *L. 3. n. 2.*

TITULUS XVII.

De Raptoribus, Incendiariis & Violatoribus Ecclesiarum.

CAPUT I.

De Raptu Personarum, & Rapina Rerum.

Quæst. 311. Raptus Personarum quid sit?

Resp. Primò: Raptus, prout hic sumitur, describi potest, quòd sit delictum publicum, quòd virgo aut alia mulier, sive vidua, sive conjugata, modò honesta, ingenua, vel etiam masculus violentè abducitur de loco ad locum moraliter diversum exercendæ libidinis, vel matrimonii contrahendi causâ. Mol. *Tom. 3. de J. & J. d. 105. n. 1.* Pirh. *h. t. n. 1.* Wicfn. *n. 1.* Arg. *L. unic. c. de Raptu Virg.*

2. Resp. Secundo: Explicando fusiùs aliquantohanc descriptionem. Dicitur igitur primò: *Delictum publicum*; est enim species vis publicæ, ut Lauterb. in *ff. Lib. 48. t. 6. ad Leg. Jul. de vi publica. §. 15.* juxta *§. 8. Inst. de publ. jud. & cit. L. unic.*

3. Dicitur secundo: *Quo abducitur virgo, aut mulier alia, sive vidua, sive conjugata*; non enim est inter has personas, quò ad rationem genericam raptus propriè talis, distinctio; non obstante, quòd raptus conjugatæ involvat rationem adulterii, adeoque etiam comprehenditur desponsata seu sponsa de futuro, de qua dubitari poterat ex ea ratione, quòd ea jam obstricta raptori sponso, & hinc abductio illius non videatur obistere liberati matrimonii, unde illam ab objecto raptus excludi volunt Less. *Lib. 4. de J. & J. c. 3. n. 70.* Hentiq. *L. 12. c. 14. n. 4.* Verùm etsi id verum videri posset, ubi mulier abducta in sui raptum liberè consentiret, verius tamen contrarium defendunt Sanch. *L. 7. de matrim. d. 12. n. 15.* Gutt. *qq. can. L. 1. c. 86. n. 22.* & alii: eò quòd, etsi consenserit in matrimonium futurum, dissentire tamen posset in talem abductionem, nolendo abduci à domo paternâ, vel invititis parentibus, quorum etiam solum dissensus secundum probabilem constituit raptum, de quo tamen mox dicetur. Adde, quòd privatâ autoritate, uti fieret in hoc casu, compelli nequeat ad executionem sponsalium.

4. Dicitur tertio: *Modò tamen sit mulier honesta, seu vitæ honesta*, unde abductio meretricis notoriæ seu publicæ, non est propriè & strictè loquendo raptus, nec pœnas illius incurrit illius raptor, sed extraordinarias arbitrio judicis, ut docent Clar. *§. raptum. n. 5.* Sanch. *l. c. n. 23.* Masc. *de prob. vol. 3. concl. 1253. n. 12.* & 13. Covar. *var. resol. L. 3. c. 14. n. 2. in fine.* Pirh. *h. t. n. 11.* quia talis meretrix non præsumitur vim pati à cognoscente illam, & si vim in abductione sui pateretur, esse

R. P. Leur, *Jur. Can. Lib. V.*

raptum diversæ speciei à fornicatione simplici, ac cum citato à se Sanch. *n. 37.* Pirh. *l. c.*

5. Dicitur quarto: *Modò sit ingenua & libera*, ut addit in descriptione Pirh. nam si serva seu mancipium sit abducta, etsi consentiat, erit adhuc raptus, si invito domino abducatur, qualis non erit, si in abductionem sui consentiens, sit sui juris, & sub nullius potestate constituta. Pirh. *h. t. n. 4.*

6. Dicitur quinto: *Vel etiam masculus*; quia sive vir rapiat feminam, sive femina virum, uterque raptus continet malitiam distinctam specie à fornicatione propter violentiam.

7. Dicitur sexto: *Violenter abducta*: Taliter autem abducta censetur, & raptus propriè commissus, non tantum, quando omnino reluctans per vim apertam, sed etiam, quando mulier sui juris, malis artibus, dolosis persuasionibus, fallacibus munerum promissionibus, vel quibuscunque fraudibus (ut in dubio factum præsumitur) circumventa consentiens abducitur. Arg. *L. 3. §. 1. ff. de hom. lib. exhib. & L. unic. c. de rapt. virg.* Harprech. *ad §. 8. Inst. de Jud. publ. n. 3.* Farin. *pr. crim. q. 145. n. 9.* Menoch. *de arb. L. 2. cas. 291. n. 15.* Pirh. *h. t. n. 5.* qui tamen censet, non esse raptum saltem ordinatis pœnis raptus subjectum, si blanditiis, importunis precibus, metu reverentiali ad consensum inducta abducatur; eò, quòd tales preces & blanditiæ citra dolum adhibetæ solæ non inferant vim. Secundo: si puella, etsi ipsa consentiat, contra vel citra voluntatem tamen eorum, in quorum potestate, cura, tutela est, abducatur, sic enim facta invititis, vel insectis parentibus, curatoribus, tutoribus, Patronis, Dominis, est adhuc abductio violenta; quia his per eam abductionem infertur injuria, adeoque & violentia, atque ita in hoc casu nihil refert, num puella consenserit in sui abductionem, sive non. Arg. *cit. L. unic. c. de rapt. virg.* dum ibi dicitur: pœnas incurri à raptoribus, sive volentibus, sive nolentibus virginibus, seu aliis mulieribus tale facinus fuerit patratum: Et ita tenent cum citato à se D. Thom. *2. 2. q. 154. a. 7. in corp.* Lauterb. in *ff. ad Leg. Jul. de vi publ. §. 17.* Pirh. *h. t. n. 4.* dum ait: ut raptus fiat, requiritur violentia illata, vel ipsi foeminae raptæ, vel ejus parentibus aut tutoribus, in quorum est potestate vel cura, & *n. 5. vers. infertur quarto*: ubi: si puella in parentum potestate constituta, ex eorum domo ipsis invititis abducatur, quamvis ipsa consentiat, verè tamen committitur raptus; quia per tale factum gravis injuria infertur parentibus, quam ipsa

Y 2

filia